

На рѣчното дъно.

Дъното на рѣката бѣ покрито съ камъне и тукъ-тамъ се застояваше купчина пѣсѣкъ. Средъ рѣката имаше два голѣми камъка, подъ които живѣеше цѣло сѣмейство раци.

Малкитѣ неопитни рачета бѣха много страхливи и за това стѣпка не се отдѣляха отъ майка си. Когато тя излизаше подъ камъка, тѣ се налепваха подъ корема ѝ и така се разхождаха изъ рѣката.

Ако се случваше да срѣщнатъ риба или голѣма пиявица, то рачетата съ страхъ се залавяха за опашката на майка си и тя ги пазѣше добрѣ. Често се случваше, щото рацитѣ да се скитатъ и търсятъ храна и се връщатъ гладни. Затова пѣкъ тѣ сж непридирчиви и ядатъ що намѣрятъ. Попадне ли имъ мърша или трупъ на умрѣло животно тѣ спокойно и доволно се наядатъ, защото знаятъ, че никой това не ще имъ оспори.

Веднажъ, следъ такъвъ доволенъ обѣдъ, тѣ се почувствуваха на тѣсно въ твърдитѣ си, стари дрехи и почнаха да се въртятъ, да се обтѣгатъ, като се мжчеха да се освободятъ отъ тѣхъ. Най-после мжкитѣ имъ не отидоха напраздно. Дрехата имъ се разпука на двѣ три мѣста (на главата, шията и опашката) и тѣ излѣзоха свободно изъ нея.

Отначало имъ се виждаше много чудно и страшно. Щомъ се помръднатъ малко и почувстватъ тласъка на водата, страхъ отъ неприятелъ ги обземе.

Нѣколко дена малкитѣ рачета стояха неподвижно и тъжно и изведнажъ забѣлѣзоха, че кожата имъ започна да затвърдѣва и стана по-голѣма.